

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-521/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Artykuł 40 — Swobodny przepływ kapitału — Dyskryminujące traktowanie dywidend wypłacanych przez spółki niderlandzkie — Pobranie podatku u źródła — Zwolnienie — Spółki korzystające z siedzibą w państwach członkowskich Wspólnoty — Spółki korzystające mające siedzibę w Islandii lub Norwegii)

(2009/C 180/10)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. van Nuffel i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels i D.J.M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 40 Porozumienia EOG — Brak zwolnienia dywidend wypłacanych na rzecz spółek mających siedzibę w Norwegii lub Islandii z poboru podatku od dywidend na tych samych warunkach, co dywidend wypłacanych na rzecz spółek niderlandzkich

Sentencja

- 1) *Poprzez brak zwolnienia dywidend wypłacanych przez spółki niderlandzkie na rzecz spółek mających siedzibę w Islandii lub w Norwegii z poboru u źródła podatku od dywidend na tych samych warunkach co dywidendy wypłacane na rzecz spółek niderlandzkich lub na rzecz spółek mających siedzibę w innych państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.*
- 2) *Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2009 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo] — The Queen, na wniosek Generics (UK) Ltd przeciwko Licensing Authority, działającemu poprzez Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

(Sprawa C-527/07) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dyrektywa 2001/83/WE — Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Podstawy odmowy — Odpowiednik produktu leczniczego — Pojęcie referencyjnego produktu leczniczego)

(2009/C 180/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek Generics (UK) Ltd

Strona pozwana: Licensing Authority, działający poprzez Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

Przy udziale: Shire Pharmaceuticals Ltd, Janssen-Cilag AB

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Wykładnia art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Uproszczona procedura — Wniosek o dopuszczenie do obrotu odpowiednika referencyjnego produktu leczniczego — Pojęcie referencyjnego produktu leczniczego w odniesieniu do analizy wniosku

Sentencja

Produkt leczniczy, taki jak Nivalin, będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, nieobjęty zakresem rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków, którego wprowadzenie do obrotu w jednym z państw członkowskich nastąpiło bez pozwolenia wydanego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa wspólnotowego, nie może zostać uznany za referencyjny produkt leczniczy w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą

2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG przeciwko Franz Hauswirth GmbH

(Sprawa C-529/07) (¹)

(Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 51 ust. 1 lit. b) — Kryteria istotne dla celów oceny „złej wiary” zgłaszającego w momencie dokonywania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego)

(2009/C 180/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG

Strona pozwana: Franz Hauswirth GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) — Pojęcie „złej wiary” zgłaszającego znak towarowy — Zgłoszenie znaku towarowego mające na celu uniemożliwienie konkurentom dalszej sprzedaży podobnych towarów, które wcześniej stały się w pewnym stopniu powszechnie znane — Zając wielkanocny z czekolady

Sentencja

W celu oceny istnienia złej wiary zgłaszającego w rozumieniu art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego sąd krajowy zobowiązany jest uwzględniać wszelkie istotne czynniki właściwe w danym przypadku i istniejące w chwili dokonywania zgłoszenia dotyczącego rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego, a w szczególności:

— okoliczność, że zgłaszający wiedział lub powinien wiedzieć, iż osoba trzecia używa w co najmniej jednym państwie członkowskim oznaczenia identycznego lub podobnego dla towaru identycznego lub do złudzenia podobnego do oznaczenia zgłoszonego do rejestracji;

— zamiar zgłaszającego uniemożliwienia dalszego używania tego oznaczenia przez osobę trzecią; a także

— stopień ochrony prawnej, z której korzystają oznaczenie osoby trzeciej i oznaczenie zgłoszone do rejestracji.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. — Imagination Technologies Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-542/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Odmowa rejestracji — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 3 — Uzyskanie charakteru odróżniającego w następstwie używania — Używanie po dniu dokonania zgłoszenia do rejestracji)

(2009/C 180/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Imagination Technologies Ltd (przedstawiciele: M. Edenborough, barrister, P. Brownlow i N. Jenkins, solicitors)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 20 września 2007 r. w sprawie T-461/04 Imagination Technologies Ltd przeciwko OHIM (Pure Digital), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności na decyzję R 108/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 16 września 2004 r. oddalającą odwołanie od decyzji eksperta odmawiającej rejestracji słownego znaku towarowego „PURE DIGITAL” dla towarów i usług z klas 9 i 38

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Imagination Technologies Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.